

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2023/1067**z dnia 1 czerwca 2023 r.****w sprawie stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do niektórych kategorii porozumień specjalizacyjnych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (EWG) nr 2821/71 Rady z dnia 20 grudnia 1971 r. w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 Traktatu do kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 1 lit. c),po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia ⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (EWG) nr 2821/71 upoważnia Komisję do stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu w drodze rozporządzenia do niektórych kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, wchodzących w zakres stosowania art. 101 ust. 1 Traktatu, mających na celu specjalizację, włączając w to porozumienia niezbędne do jej osiągnięcia.
- (2) W rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1218/2010 ⁽³⁾ określono kategorie porozumień specjalizacyjnych, które zdaniem Komisji zwykle spełniają warunki określone w art. 101 ust. 3 Traktatu. Rozporządzenie to traci moc z dniem 30 czerwca 2023 r. W związku z ogólnie pozytywnymi doświadczeniami zgromadzonymi podczas stosowania tego rozporządzenia oraz w świetle wyników oceny tego rozporządzenia należy przyjąć nowe rozporządzenie w sprawie wyłączeń grupowych.
- (3) Niniejsze rozporządzenie ma na celu zapewnienie skutecznej ochrony konkurencji oraz zagwarantowanie przedsiębiorstwom odpowiedniego poziomu pewności prawa. Aby osiągnąć te cele, należy wziąć pod uwagę potrzebę możliwie jak największego uproszczenia nadzoru administracyjnego i ram legislacyjnych.
- (4) Na potrzeby stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu w drodze rozporządzenia nie jest konieczne określanie, jakie porozumienia mogą wchodzić w zakres stosowania art. 101 ust. 1 Traktatu. Przy indywidualnej ocenie porozumień na podstawie art. 101 ust. 1 Traktatu należy uwzględnić kilka czynników, w szczególności strukturę rynku właściwego.
- (5) Przywilej wyłączenia ustanowiony w niniejszym rozporządzeniu powinien być ograniczony do porozumień, w przypadku których można z wystarczającą pewnością założyć, że spełniają one warunki, o których mowa w art. 101 ust. 3 Traktatu. Na potrzeby stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu można zasadniczo przyjąć, że poniżej pewnego poziomu władzy rynkowej pozytywne skutki porozumień specjalizacyjnych będą przeważać nad ich negatywnym wpływem na konkurencję.
- (6) Niniejsze rozporządzenie powinno stosować się do porozumień dotyczących wytwarzania towarów i przygotowywania usług. Przygotowywanie usług odnosi się do działań prowadzonych na etapie poprzedzającym świadczenie usług na rzecz klientów (np. współpracy przy tworzeniu lub obsłudze platformy, za pośrednictwem której świadczona będzie usługa). Świadczenie usług na rzecz klientów nie wchodzi w zakres niniejszego rozporządzenia z wyjątkiem sytuacji, w których strony uzgadniają wspólne świadczenie usług przygotowanych w ramach porozumienia specjalizacyjnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 285 z 29.12.1971, s. 46.

⁽²⁾ Dz.U. C 120 z 15.3.2022, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1218/2010 z dnia 14 grudnia 2010 r. w sprawie stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do niektórych kategorii porozumień specjalizacyjnych (Dz.U. L 335 z 18.12.2010, s. 43).

- (7) Największe szanse na to, że porozumienia specjalizacyjne przyczynią się do poprawy wytwarzania towarów lub przygotowywania usług oraz dystrybucji tych towarów lub usług, będą wówczas, gdy strony wniosą uzupełniające się umiejętności, aktywa lub działania, ponieważ w takim przypadku porozumienie pozwoli im skoncentrować się na wytwarzaniu określonych towarów lub przygotowywaniu określonych usług, a przez to działać efektywniej i oferować produkty po niższej cenie. Przy założeniu istnienia efektywnej konkurencji, konsumenci najprawdopodobniej otrzymają słuszną część korzyści płynących z takiej sytuacji.
- (8) Takie korzyści mogą wynikać po pierwsze z porozumień, na mocy których co najmniej jedna strona całkowicie lub częściowo rezygnuje z wytwarzania określonych towarów lub przygotowywania określonych usług na korzyść innej strony lub innych stron („specjalizacja jednostronna”), po drugie z porozumień, na mocy których co najmniej dwie strony całkowicie lub częściowo rezygnują z wytwarzania określonych, ale różnych towarów lub przygotowywania określonych, ale różnych usług na korzyść innej strony lub innych stron („specjalizacja wzajemna”), oraz, po trzecie, z porozumień, na mocy których co najmniej dwie strony zobowiązują się wspólnie wytwarzać niektóre towary lub przygotowywać niektóre usługi („wspólna produkcja”).
- (9) Zastosowanie niniejszego rozporządzenia do porozumień o specjalizacji jednostronnej i specjalizacji wzajemnej powinno być ograniczone do sytuacji, w których strony działają na tym samym rynku produktowym. Niekoniecznie jednak muszą one działać na tym samym rynku geograficznym. Ponadto pojęcia specjalizacji jednostronnej i specjalizacji wzajemnej nie powinny wymagać od stron ograniczenia zdolności produkcyjnej – wystarczy, że ograniczą one wielkość swojej produkcji.
- (10) Aby specjalizacja przyniosła korzyści, nie pociągając za sobą całkowitego opuszczenia przez jedną ze stron rynku niższego szczebla niż produkcja, porozumienia o specjalizacji jednostronnej i specjalizacji wzajemnej powinny wchodzić w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia tylko wtedy, gdy obejmują zobowiązania do dostaw i zakupów. Zobowiązania do dostaw i zakupów mogą mieć charakter wyłączny, ale nie jest to konieczne.
- (11) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do porozumień o wspólnej produkcji zawieranych przez strony, które działają już na tym samym rynku produktowym, ale także przez strony, które dopiero chcą wejść na dany rynek produktowy dzięki porozumieniu o wspólnej produkcji. Pojęcie porozumienia o wspólnej produkcji nie powinno wymagać, aby strony ograniczyły swoją indywidualną działalność w zakresie wytwarzania towarów lub przygotowywania usług wykraczających poza zakres przewidywanego wspólnego porozumienia.
- (12) Można zakładać, że jeżeli udział stron we właściwym rynku produktów będących przedmiotem porozumienia specjalizacyjnego nie przekracza określonego poziomu, takie porozumienie zasadniczo przyniesie ze sobą korzyści gospodarcze w postaci korzyści skali lub zakresu lub też lepszych technologii produkcji, umożliwiając również konsumentom uzyskanie słusznej części wynikających z tego korzyści.
- (13) W przypadku gdy produkty objęte porozumieniem specjalizacyjnym są produktami pośrednimi, które co najmniej jedna ze stron całkowicie lub częściowo wykorzystuje na użytek własny jako produkty wejściowe do własnej produkcji produktów rynku niższego szczebla, które następnie sprzedaje na rynku, wyłączenie przysługujące na mocy niniejszego rozporządzenia powinno zależeć również od tego, czy udział stron we właściwym rynku tych produktów rynku niższego szczebla nie przekracza określonego poziomu. W tym przypadku uwzględnienie udziału stron w rynku jedynie na poziomie produktów pośrednich prowadziłoby do przeoczenia potencjalnego ryzyka zamknięcia dostępu konkurentów do produktów wejściowych na poziomie produktów rynku niższego szczebla lub podniesienia cen na takie produkty.
- (14) Nie zakłada się, że w przypadku przekroczenia określonego w niniejszym rozporządzeniu progu udziału w rynku lub niespełnienia innych warunków, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, porozumienia specjalizacyjne zostają objęte zakresem art. 101 ust. 1 Traktatu albo nie spełniają warunków art. 101 ust. 3 Traktatu. W takich przypadkach konieczne jest przeprowadzenie indywidualnej oceny porozumienia specjalizacyjnego na podstawie art. 101 Traktatu.
- (15) Wyłączenie ustanowione w niniejszym rozporządzeniu nie powinno stosować się do porozumień zawierających ograniczenia, które nie są niezbędne do osiągnięcia pozytywnych skutków płynących z porozumień specjalizacyjnych. Co do zasady porozumienia zawierające pewne rodzaje poważnych ograniczeń konkurencji, takie jak ustalanie cen stosowanych wobec osób trzecich, ograniczanie produkcji lub sprzedaży oraz podział rynków lub konsumentów, powinny być wykluczone z przywileju wyłączenia ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu bez względu na udział stron w rynku.

- (16) Dzięki zastosowaniu progu udziału w rynku, nieobejmowaniu wyłączeniem niektórych porozumień oraz warunkom przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu zasadniczo zadbano o to, by porozumienia, do których stosuje się wyłączenie grupowe, nie dawały stronom możliwości wyeliminowania konkurencji w odniesieniu do istotnej części danych towarów lub usług.
- (17) Niniejsze rozporządzenie powinno wskazywać typowe sytuacje, w których można uznać za właściwe cofnięcie przywileju wyłączenia ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu, zgodnie z art. 29 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003⁽⁴⁾.
- (18) W celu ułatwienia zawierania porozumień specjalizacyjnych, które mogą wpływać na strukturę stron, okres obowiązywania niniejszego rozporządzenia powinien wynosić 12 lat,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:
 - 1) „porozumienie specjalizacyjne” oznacza porozumienie o specjalizacji jednostronnej, porozumienie o specjalizacji wzajemnej lub porozumienie o wspólnej produkcji;
 - a) „porozumienie o specjalizacji jednostronnej” oznacza porozumienie między co najmniej dwiema stronami działającymi na tym samym rynku produktowym, na mocy którego co najmniej jedna strona zgadza się całkowicie lub częściowo zaprzestać produkowania niektórych produktów lub powstrzymać się od ich produkowania i nabywać je od innej strony lub innych stron, które zgadzają się te produkty produkować i dostarczać;
 - b) „porozumienie o specjalizacji wzajemnej” oznacza porozumienie między co najmniej dwiema stronami działającymi na tym samym rynku produktowym, na mocy którego co najmniej dwie strony zgadzają się, na zasadzie wzajemności, całkowicie lub częściowo zaprzestać produkowania niektórych, lecz różnych, produktów lub powstrzymać się od ich produkowania i nabywać je od co najmniej jednej z pozostałych stron, które zgadzają się te produkty produkować i dostarczać;
 - c) „porozumienie o wspólnej produkcji” oznacza porozumienie, na mocy którego co najmniej dwie strony zgadzają się wspólnie produkować niektóre produkty;
 - 2) „porozumienie” oznacza porozumienie między przedsiębiorstwami, decyzję związku przedsiębiorstw lub praktykę uzgodnioną;
 - 3) „produkt” oznacza towar lub usługę, w tym zarówno towary lub usługi pośrednie, jak i towary lub usługi końcowe, z wyjątkiem usług dystrybucji i najmu;
 - 4) „produkcja” oznacza wytwarzanie towarów lub przygotowywanie usług, w tym w formie podwykonawstwa;
 - 5) „przygotowywanie usług” oznacza działania podejmowane na wyższym szczeblu obrotu niż świadczenie usług na rzecz klientów;
 - 6) „produkt będący przedmiotem porozumienia specjalizacyjnego” oznacza produkt wytwarzany na podstawie porozumienia specjalizacyjnego;
 - 7) „produkt rynku niższego szczebla” oznacza produkt, do produkcji którego co najmniej jedna ze stron używa, jako produktu wejściowego, produktu będącego przedmiotem porozumienia specjalizacyjnego i który jest sprzedawany przez te strony na rynku;
 - 8) „rynek właściwy” oznacza właściwy rynek produktowy i geograficzny, do którego należą produkty będące przedmiotem porozumienia specjalizacyjnego, a w przypadku gdy takie produkty są produktami pośrednimi, które co najmniej jedna ze stron całkowicie lub częściowo wykorzystuje na użytek własny jako produkty wejściowe do własnej produkcji produktów rynku niższego szczebla – oznacza on dodatkowo właściwy rynek produktowy i geograficzny, do którego należą takie produkty rynku niższego szczebla;

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1).

- 9) „przedsiębiorstwo konkurujące” oznacza rzeczywistego lub potencjalnego konkurenta:
- „rzeczywisty konkurent” oznacza przedsiębiorstwo, które działa na tym samym rynku właściwym;
 - „potencjalny konkurent” oznacza przedsiębiorstwo, co do którego można realnie, a nie tylko teoretycznie zakładać, że gdyby porozumienie specjalizacyjne nie istniało, to takie przedsiębiorstwo zdecydowałoby się przeprowadzić, w terminie nie dłuższym niż 3 lata, konieczne dodatkowe inwestycje lub ponieść inne niezbędne koszty, aby wejść na rynek właściwy;
- 10) „zobowiązanie do wyłączności dostaw” oznacza zobowiązanie do niedostarczania produktów będących przedmiotem porozumienia specjalizacyjnego przedsiębiorstwu konkurującemu innemu niż strona lub strony porozumienia specjalizacyjnego;
- 11) „zobowiązanie do wyłączności zakupów” oznacza zobowiązanie do zakupu produktów będących przedmiotem porozumienia specjalizacyjnego tylko od strony lub stron porozumienia specjalizacyjnego;
- 12) „wspólny” w kontekście dystrybucji oznacza działania, w których dana praca jest:
- wykonywana przez wspólny zespół, wspólną organizację lub wspólne przedsiębiorstwo; lub
 - prowadzona przez wyznaczonego wspólnie dystrybutora będącego osobą trzecią, na zasadzie wyłączności lub nie na zasadzie wyłączności, pod warunkiem że taka osoba trzecia nie jest przedsiębiorstwem konkurującym;
- 13) „dystrybucja” oznacza sprzedaż i dostawę produktów będących przedmiotem porozumienia specjalizacyjnego klientom, w tym komercjalizację tych produktów.
2. Do celów niniejszego rozporządzenia wyrażenia „przedsiębiorstwo” i „strona” obejmują odpowiednie przedsiębiorstwa z nimi powiązane. „Przedsiębiorstwa powiązane” oznaczają:
- przedsiębiorstwa, w których stronie porozumienia specjalizacyjnego przysługuje – bezpośrednio lub pośrednio – co najmniej jedno z następujących praw lub uprawnień:
 - uprawnienie do wykonywania ponad połowy praw głosu;
 - uprawnienie do powoływania ponad połowy członków rady nadzorczej, zarządu lub organów prawnie reprezentujących przedsiębiorstwo;
 - prawo kierowania działalnością przedsiębiorstwa;
 - przedsiębiorstwa, którym przysługuje – bezpośrednio lub pośrednio – w stosunku do strony porozumienia specjalizacyjnego co najmniej jedno z praw lub uprawnień wymienionych w pkt 1;
 - przedsiębiorstwa, w których przedsiębiorstwu, o którym mowa w pkt 2, przysługuje – bezpośrednio lub pośrednio – co najmniej jedno z praw lub uprawnień wymienionych w pkt 1;
 - przedsiębiorstwa, w których stronie porozumienia specjalizacyjnego wraz z co najmniej jednym przedsiębiorstwem, o którym mowa w pkt 1, 2 lub 3, lub w których co najmniej dwóm przedsiębiorstwom, o których mowa w pkt 1, 2 lub 3, wspólnie przysługuje co najmniej jedno z praw lub uprawnień wymienionych w pkt 1;
 - przedsiębiorstwa, w których co najmniej jedno z praw lub uprawnień wymienionych w pkt 1 wspólnie przysługuje:
 - stronom porozumienia specjalizacyjnego lub odpowiednim przedsiębiorstwom z nimi powiązanym, o których mowa w pkt 1–4; lub
 - co najmniej jednej ze stron porozumienia specjalizacyjnego lub co najmniej jednemu przedsiębiorstwu z nią powiązanemu, o którym mowa w pkt 1–4, oraz co najmniej jednej osobie trzeciej.

Artykuł 2

Wyłączenie

- Na podstawie art. 101 ust. 3 Traktatu oraz z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia art. 101 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania do porozumień specjalizacyjnych.

2. Wyłączenie ustanowione w ust. 1 stosuje się w zakresie, w jakim takie porozumienia zawierają ograniczenia konkurencji wchodzące w zakres art. 101 ust. 1 Traktatu.
3. Wyłączenie ustanowione w ust. 1 stosuje się również do porozumień specjalizacyjnych, które zawierają postanowienia dotyczące przeniesienia praw własności intelektualnej na co najmniej jedną stronę lub udzielenia co najmniej jednej stronie licencji na te prawa, o ile postanowienia te są bezpośrednio związane z wprowadzeniem i konieczne do wprowadzenia porozumienia w życie oraz nie stanowią podstawowego przedmiotu porozumienia.
4. Wyłączenie ustanowione w ust. 1 stosuje się również do porozumień specjalizacyjnych, na mocy których:
 - a) strony akceptują zobowiązanie do wyłączności zakupów lub dostaw; lub
 - b) strony wspólnie dystrybuują produkty będące przedmiotem porozumienia specjalizacyjnego.

Artykuł 3

Próg udziału w rynku

1. Wyłączenie ustanowione w art. 2 stosuje się pod warunkiem że łączny udział stron w rynku nie przekracza 20 % na rynku właściwym lub rynkach właściwych, do których należą produkty będące przedmiotem porozumienia specjalizacyjnego.
2. W przypadku gdy produkty będące przedmiotem porozumienia specjalizacyjnego są produktami pośrednimi, które co najmniej jedna ze stron całkowicie lub częściowo wykorzystuje na użytek własny jako produkty wejściowe do własnej produkcji produktów rynku niższego szczebla, które również sprzedaje, wyłączenie ustanowione w art. 2 ma zastosowanie wyłącznie wtedy, gdy spełnione są oba poniższe warunki:
 - a) łączny udział stron w rynku nie przekracza 20 % na rynku właściwym lub rynkach właściwych, do których należą produkty będące przedmiotem porozumienia specjalizacyjnego;
 - b) łączny udział stron w rynku nie przekracza 20 % na rynku właściwym lub rynkach właściwych, do których należą produkty rynku niższego szczebla.

Artykuł 4

Stosowanie progu udziału w rynku

Do celów stosowania progu udziału w rynku przewidzianego w art. 3 stosuje się następujące zasady:

- a) udziały w rynku oblicza się na podstawie wartości sprzedaży rynkowej; jeżeli dane dotyczące wartości sprzedaży rynkowej nie są dostępne, można wykorzystać dane szacunkowe oparte na innych wiarygodnych informacjach rynkowych, w tym na danych dotyczących wielkości sprzedaży rynkowej;
- b) udziały w rynku oblicza się na podstawie danych za poprzedni rok kalendarzowy albo, jeżeli poprzedni rok kalendarzowy nie jest reprezentatywny dla pozycji stron na rynku właściwym lub rynkach właściwych, udziały w rynku oblicza się jako średnią udziałów stron w rynku za 3 poprzednie lata kalendarzowe;
- c) udział w rynku przedsiębiorstw, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 5, jest zaliczany w równych częściach każdemu przedsiębiorstwu, któremu przysługuje co najmniej jedno z praw lub uprawnień wymienionych w art. 1 ust. 2 pkt 1;
- d) jeżeli udziały w rynku, o których mowa w art. 3, początkowo nie przekraczają 20 %, ale następnie wzrastają powyżej tego poziomu na co najmniej jednym z rynków właściwych, wyłączenie ustanowione w art. 2 stosuje się nadal przez okres 2 kolejnych lat kalendarzowych następujących po roku, w którym próg 20 % został przekroczony po raz pierwszy.

Artykuł 5

Najpoważniejsze ograniczenia konkurencji

Wyłączenie ustanowione w art. 2 nie ma zastosowania do porozumień specjalizacyjnych, które, bezpośrednio lub pośrednio, samodzielnie lub w powiązaniu z innymi czynnikami, na które strony mają wpływ, mają na celu jedną z poniższych sytuacji:

- a) ustalanie cen sprzedaży produktów będących przedmiotem porozumienia specjalizacyjnego osobom trzecim, z wyjątkiem ustalania cen stosowanych wobec bezpośrednich klientów w kontekście wspólnej dystrybucji;
- b) ograniczenie produkcji lub sprzedaży, z wyjątkiem:
 - (i) postanowień dotyczących uzgodnionej ilości produktów w kontekście porozumień o specjalizacji jednostronnej lub wzajemnej;
 - (ii) ustalania zdolności produkcyjnej i wielkości produkcji w kontekście porozumienia o wspólnej produkcji;
 - (iii) ustalania docelowych poziomów sprzedaży w kontekście wspólnej dystrybucji;
- c) podział rynków lub klientów.

Artykuł 6

Cofnięcie wyłączenia w indywidualnych przypadkach przez Komisję

1. Na podstawie art. 29 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 Komisja może cofnąć przywilej wyłączenia ustanowiony w niniejszym rozporządzeniu, jeżeli uzna, że w danym przypadku porozumienie specjalizacyjne, do którego stosuje się wyłączenie ustanowione w niniejszym rozporządzeniu, wywołuje jednak skutki niezgodne z art. 101 ust. 3 Traktatu.

2. Na podstawie art. 29 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 Komisja może cofnąć przywilej wyłączenia ustanowiony w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności w przypadku gdy rynek właściwy jest silnie skoncentrowany, a konkurencja jest już słaba, na przykład ze względu na co najmniej jeden z poniższych czynników:

- a) poszczególne pozycje rynkowe innych uczestników rynku;
- b) powiązania między innymi uczestnikami rynku utworzone w wyniku równoległych porozumień specjalizacyjnych;
- c) powiązania między stronami a innymi uczestnikami rynku.

Artykuł 7

Cofnięcie wyłączenia w indywidualnych przypadkach przez organ ochrony konkurencji państwa członkowskiego

Organ ochrony konkurencji danego państwa członkowskiego może cofnąć przywilej wyłączenia ustanowiony w niniejszym rozporządzeniu, jeżeli spełnione są warunki określone w art. 29 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003.

Artykuł 8

Okres przejściowy

Zakaz ustanowiony w art. 101 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania w okresie od 1 lipca 2023 r. do 30 czerwca 2025 r. w odniesieniu do porozumień będących w mocy w dniu 30 czerwca 2023 r., które nie spełniają warunków wyłączenia ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu, ale spełniają warunki wyłączenia ustanowionego w rozporządzeniu (UE) nr 1218/2010.

*Artykuł 9***Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2023 r.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 30 czerwca 2035 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 czerwca 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN
